

Cirkulärreferat 2-2005

Fråga om ersättning för särskilda olägenheter

En heltidsarbetande barnanestesi-läkare - som utöver sin heltidstjänst har obligatorisk jourtjänstgöring - med fem procents invaliditet efter en underbensfraktur har inte ansetts berättigad till ersättning för särskilda olägenheter i form av anspänning i arbete.

I ett yttrande den 26 maj 2005 uttalade nämnden bl.a. följande.

”Av utredningen framgår att LK var med om en trafikolycka den 10 juli 2002 varvid hon fick en underbensfraktur som bedömts till fem procents invaliditet.

LK har yrkat ersättning för särskilda olägenheter för anspänning i arbete. Hon har uppgivit att hon arbetar heltid som anestesi-läkare på barnkliniken vid Lunds lasarett och att hon förutom sin ordinarie arbetstid har jourtjänstgöring med 50 timmar per månad varav 25 timmar avser jour på sjukhuset och 25 timmar avser jour i hemmet. Vissa tjänstgöringspass på sjukhuset kan vara 24 timmar. Hennes arbete innebär att hon står och går mycket på hårda sjukhusgolv. Hon blir mycket trött i sitt skadade ben och måste vila när hon kommer hem.

Bolaget anser inte att ersättning för särskilda olägenheter bör utgå.

Nämndens bedömning

Ersättning för särskilda olägenheter i form av anspänning i arbete lämnas efter en individuell prövning och endast i undantagsfall då den schabloniserade ersättningen för men inte kan anses utgöra en tillräcklig kompensation för den skadelidandes anspänning i förvärvsarbete. Nämnden anser inte att det föreligger sådana speciella förhållanden att ersättning för särskilda olägenheter bör lämnas.”

(dnr 3022-2004)